Душа моя в горах, у горах, не тут,
У гори мисливські ріжки мене звуть,
Десь там, між вершин, своє щастя забув...
Душа моя в горах, хоч де б я не був.

На північ, на північ! Де гори і сніг,
Де воля справіку ввійшла у пісні,
Де в зоряні ночі бентежним блукав,
Уперше знаходив і вперше кохав.

Вперед, до засніжених гордих вершин,
Вперед, до яруг, і струмків, і долин,
Вперед, до кучер і до древніх лісів,
Вперед до кипучих шумних стрімчаків!..

Бо в горах душа моя, в горах, не тут,
Бо в гори мисливські ріжки мене звуть,
Десь там, серед гір, своє щастя знайду,
Я родом із гір, і до гір я іду...